

103

Δευτέρα διαθήκη τῆς Καμαράσαινας

1816, Ἀπριλίου 28

Σίφνος

Ο συντάκτης τῆς πρώτης διαθήκης καὶ πνευματικὸς πατὴρ τῆς διαθέτιδος βεβαιοῦ διτὶ ἐν ἔτει 1811 ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Καμαράσαινας καὶ συνέταξε τὴν διαθήκην αὐτῆς περιέχουσαν τὰς θελήσεις της. Ἡδη ὅμως ἡ Καμαράσαινα, ἐπειδὴ ὁ Θεός, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ἀνέλαβε πρὸ ταύτης τὸν σύζυγόν της Πέτρον Καμαράσην, ὅστις διὰ διαθήκης τῆς κατέλιπε δέκα χιλιάδες γρόσια, ἐθεώρησε σκόπιμον καὶ, καλέσασα καὶ πάλιν τὸν αὐτὸν πνευματικόν της πατέρα, τὸν τὴν πρώτην διαθήκην της συντάξαντα, ἔκαμε τὴν παροῦσαν της νέαν, ἀκυροῦσαν τὴν πρώτην. Πρωτίστως ἐπικυροῖ καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ περιεχόμενον τὸ προικοχάρτι, ὅπερ ἐν ἔτει 1814 Ἀπριλίου 28 ἔκαμεν ὑπὲρ τῆς ἀναθρεπτῆς καὶ θέσιν γνησίας ἐπεχούσης θυγατρὸς ἀνεψιᾶς της Μαρίας καὶ ἐπιθυμεῖ ὅπως, ἐὰν δὲν τὴν ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ ἡ ἴδια κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν της, νὰ εἶναι τοῦτο στερεὸν καὶ ἀπαρασάλευτον. Ἐν συνεχείᾳ καταλείπει εἰς τὴν ὑπηρέτῳιάν της Χρονούσιναν τὴν οἰκίαν τὴν εὑρισκομένην κάτωθεν τῆς Ἀρτίμενας, ἔξι καρέκλες, μίαν κασέλλαν, ἐν στρῶμα, δύο ζεύγη σινδόνια, ἐν πάπλωμα σμυρναϊκὸν καὶ ἄλλα κινητὰ πράγματα καὶ ἔκατὸν γρόσια εἰς μετρητά. Χίλια διακόσια πεντήκοντα γρόσια νὰ δίδωνται εἰς τὰ ἄλλα, ἥτοι, πλὴν τῆς υἱοθετηθείσης Μαρίας, τέκνα τοῦ ἀδελφοῦ της σιδὸς Γιαννάκη, ἀτινα νὰ διανεμηθοῦν ἐξ ἵσου μεταξὺ θηλέων καὶ ἀρρένων. Ἀφίνει γρόσια χίλια πεντακόσια εἰς τὸν ἀδελφόν της Ἀποστολάκην μὲ τὴν ἐντολήν, ὅπως, ἐὰν οὗτος δὲν ἔχῃ ἔξοφλήσῃ τὸ πρὸς τὴν θυγατέρα του Ἐλένην χρέος, καταβληθῆ τοῦτο ἐκ τῶν χιλίων πεντακοσίων αὐτῶν γροσίων καὶ νὰ δίδεται εἰς αὐτὸν τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ὁφειλῆς ὑπόλοιπον. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀνεψιάν της Ἐλένην, θυγατέρα τοῦ Ἀποστόλου Μπάου, καταλείπει ἐπίσης διακόσια πεντήκοντα γρόσια ὅχι μόνον χάριν εὐχῆς ἀλλὰ καὶ ἐναντὶ τῆς ἀξίας ἄλλων, ἀτινα τῆς ἔγοαφεν ἀλλὰ δὲν τῆς ἔδωκε. Καταλείπει ἐπίσης εἰς τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς της Κιουρᾶς, ἀρρενα καὶ θήλεα, εἰς τὰ ὅποια νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς ἐν μερίδιον τὰ τέκνα τῆς ἀποβιωσάσης μακαρίτιδος ἀνεψιᾶς της Μαρίας, χίλια διακόσια πεντήκοντα γρόσια, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὰ διανεμηθοῦν ἐξ ἵσου ἀρρενα καὶ θήλεα. Καταλείπει δύο χιλιάδες γρόσια περίπου εἰς διάφορα ἰδρύματα, μοναστήρια κ.λπ., καθορίζουσα τὸ δι' ἔκαστον διατιθέμενον ποσόν. Ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης της ὁρίζει τὸν ἀδελφόν της σιδὸς Γιαννάκην Μπάον, μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως τὰ εἰς τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς διατιθέμενα ποσὰ λάβῃ ἐκ τῶν καταλειπομένων εἰς τὴν (θετὴν) θυγατέρα της Μαρίαν καὶ ὅπως, ἀν τυχὸν οἱ συγγενεῖς ἐναντιωθοῦν καὶ ὅιονδή τοτε τρόπον εἰς τὰς τελευταίας της θελήσεις καὶ προσπαθήσουν νὰ βλέψιν ὅπισδή τοτε τὴν θυγατέρα της, ν' ἀποστερηθοῦν τῶν εἰς αὐτοὺς καταλειπομένων, τὰ ὅποια νὰ διανεμηθοῦν εἰς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς της εἰς μοναστήρια, πτωχοὺς κ.λπ., κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ ἀδελφοῦ της Γιαννάκη.

Περὶ τῆς διαθέτιδος καὶ περὶ τῶν ἄλλων πραγματικῶν καὶ γεννωμένων διαφόρων ἐκ τῆς διαθήκης ταύτης νομικῶν ζητημάτων βλέπε 101.

Πάντως ἐκ τῆς διαθήκης ταύτης πιστοποιεῖται τὸ ἐπανειλημμένως τονισθέν, ὅτι δηλ. εἰς τὸ ἑλληνικὸν δίκαιον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ρωμαϊκόν, δὲν ἀπητεῖτο ἡ ἔνστασις κληρονόμου, ἵνα ἡ διαθήκη εἶναι ἴσχυρα· κληρονόμος κατ' αὐτὸν ἐθεωρεῖτο πᾶς λαμβάνων τι ἐκ τῆς κληρονομίας (1, 101 κ.τ.λ.). Φαίνεται δὲ ὅτι πᾶν ὅτι ἀπομένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δύο χιλιάδων γροσίων, τῶν καταλειπομένων εἰς ψυχικά, καὶ ἑτέρων 4,350, ἄτινα καταλείπει εἰς τὰ τέκνα τοῦ ἀδελφοῦ της σιδὸς Γιαννάκη, τῆς ἀδελφῆς της Κιουροᾶς, τοῦ ἀδελφοῦ της Ἀποστολάκη καὶ τῆς θυγατρός της, καθὼς καὶ τῆς ὑπηρετοίας της Χρουσίνας, περιέρχεται εἰς τὴν (θετὴν) θυγατέρα της Μαρίαν, συμφώνως ἄλλως τε καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τῶν στίχων 47 - 48. Ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης ὁρίζεται ὁ ἀδελφός της Γιαννάκης Μπάος, ἐντεταλμένος τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων αὐτῆς, ἰδίως δὲ τῶν κληροδοτημάτων (στίχ. 46 - 47).

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἀποστολῇ του ὁ ἐπίτροπος εἶναι περιβεβλημένος τὰς ἀρμοδιότητας, αἵτινες πιστοποιοῦνται ὡς ἀπονεμόμεναι αὐτῷ διὰ τῆς πείρας LIV, 10 καὶ περὶ ὧν βλέπε K. E. ZACHARIAE VON LINGENTHAL, *Geschichte des griechisch-römischen Rechts*, 2^ε Aufl., Berlin, 1892, σελ. 163. Βλέπε ἐπίσης A. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΥ, *Ἐκτελεσταὶ τῶν διαθηκῶν*, Ἀθῆναι 1911, σελ. 56, 62 ἐπ.

1

† ὁ Σίφρος Καλλίνικος ἐπιβεβαιοῦ

2 † ἀνγκαλὰ καὶ ἡ εὐγενεστάτη ἀρχόντισσα καμαράσαινα κυρία μαρία νὰ ἔκαμε
ώς νοννεχῆς

3 καὶ φρόνιμη διαθήκη γεγραμμένη δι' ἐμοῦ τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς πατρὸς εἰς
τοὺς χιλίους δικτα-

4 κοσίους ἔνδεκα φευροναρίου δέκα, διορίζουσα οὐκειοθελῶς καὶ ἀβιάστως ὅλα
τὰ ἔδικά της

5 καθὼς φαίνονται ὅπως ἀγαποῦσε καὶ ἥθελε, ἐπειδὴ ὅμως καὶ ἀνελπίστως
κρίμασι

6 οἵς οἶδε κύριος, παρέλαβε ποὺν τῆς εὐγενείας της εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς τὸν
εὐγενέστατον αὐτῆς ὅμο-

7 ζυγον ἀρχοντα καμαράση κύριον πέτρον, καὶ μὲ τὸ νὰ διατάττῃ ἐν τῇ διαθήκῃ
τον εἰς τὴν εὐγενείαν

8 της γρόσια δέκα χιλιάδες ἔκραξε πάλιν ἐμένα τὸν ἴδιον αὐτῆς πνευματικὸν
πατέρα

9 καὶ ὡς νοννεχῆς ἐστοχάσθη καὶ αὖθις σώας τὰς φρένας ἔχουσα καὶ τὴν γνώ-
μην ἀβίαστον νὰ

